

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXI.

Parisiis, 1644

Eiusdem ex epistola ad Epictetum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

perhibetur, qui aliis rebus ut sint largitur: quo videlicet nostra natiuitate in seipsum translata, non amplius tamquam terra tantum, in terram abeamus; sed tamquam caelesti Verbo coniuncti, ab ipso in caelum euehamur. Ad hunc modum alias quoque corporis passiones haud incongrue in seipsum transtulit, ne in posterum sicut homines moriamur, sed tamquam Verbi Dei proprii effecti, sempiternae vitae participes existamus. Neque enim vltra, iuxta priorem generationem, omnes in Adam morimur; sed tam natiuitate nostra, quam reliquis omnibus carnis infirmitatibus in Verbum translatis, soluta maledictione per peccatum nobis infligta, propter eum qui in nobis nostri causa factus est maledictio, e terra resurgimus.

Psal. 81.

1. Cor. 15. v. 22.

Gal. 3. v. 13.

Eiusdem ex epistola ad Epictetum.

Paulo post princip.

Rom. 1.

QVOMODO autem quidam qui inter Christianos censentur, in quaestionem vocare audent; Dominusne, quem Maria in lucem edidit, natura quidem & essentia Dei filius existat, secundum carnem vero ex semine Dauid & sanctae Mariae carne ortum ducit? Quinam vero in eam temeritatem prolapsi sunt, ut dicere audeant, Christum qui carne passus & crucifixus est, nec Deum esse, nec Dominum, nec saluatorem, nec Patris Filium? Quomodo rursus Christiani hominis appellationem usurpare non verentur, qui Verbum in hominem sanctum perinde atque in aliquem prophetarum descendisse asserunt, & non ipsum sumpto ex Maria cor-

Μαριίας, αὐτὸς λέγεται γεννηθῆσαι, ὁ τοῖς ἄλλοις τὴν γέννησιν εἰς τὸ εἶναι ὡς ἄνθρωπον ἵνα τὴν ἡμῶν εἰς ἑαυτὸν μεταστήσῃ γέννησιν, καὶ μηκέτι ὡς γῆ μόνῃ ὄντες εἰς γῆν ἀπέλωμεν, ἀλλ' ὡς τῶν οὐρανῶν λόγῳ σωμαφθέντες, εἰς οὐρανὸν ἀναχθῶμεν * δι' αὐτῶν. ἰσχυροῦ οὕτω καὶ τὰ ἄλλα πάσῃ τῆσάματος ἐκ ἀπεικότως εἰς ἑαυτὸν μετέθηκεν, ἵνα μηκέτι ὡς ἀνθρώποι δοκῶν ἰσχυροῦ, ἀλλ' ὡς ἴδιοι τῆσ λόγου, τῆσ αἰωνίου ζωῆσ μετέχωμεν. οὐκέτι γὰρ καὶ τὴν πνευματικὴν γέννησιν ἐν τῷ Ἀδὰμ πάντες δοκῶν ἰσχυροῦ, ἀλλὰ λοιπὸν τῆσ γνήσεως ἡμῶν, καὶ πάσης τῆσ σαρκοῦσ ἀσθενείασ μετατέθεντων εἰς τὸν λόγον, ἐξ ἀρόμῃθα διὰ τῆσ γῆσ, λυθείσης τῆσ δι' ἀμάρτην κατάρχεσ διὰ τὸ ἐν ἡμῖν ὑπὲρ ἡμῶν γέννησιν κατάρχου.

ANNO CHRISTI 431.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τῆσ πρὸσ Ἐπίκτητον Ἐπιστολῆσ.

ΠΩΣ δὲ καὶ ἀμφιβάλλειν ἐπιλαμβάνουσι λεγόμενοι χριστιανοὶ, εἰ ὁ ἐκ Μαριίας πνευματικῶν κούει, ἢ ὡς μὲν τῆσ οὐσίασ καὶ φύσεσ τῆσ θεοῦ ὄντι. τὸ δὲ καὶ σάρκα, ἐκ σαρκῶσ ὄντι τῆσ Δαυίδ, σαρκὸσ δὲ τῆσ ἀγίας Μαριίας; ἕνισ δὲ ἀρεσ οὕτω πολλοὶ γενόμενοι, ὥσ εἰπεῖν Χριστὸν σαρκεν παδόντα καὶ ἐσωσεσμεν μὴ εἶναι κούει, καὶ σωτήρα, καὶ θεόν, καὶ ἰὸν τῆσ πατῆρ; ἢ πῶσ χριστιανοὶ θέλουσιν ὀνομάζεσθαι λεγόντες εἰς ἀνθρώπον ἄγιον, ὡς εἶπεν ἑνα τῶν πνευματικῶν ἐληλυθέναι λόγον, καὶ μὴ αὐτὸν ἀνθρώπον γενόμεναι, λαβόντα ἐκ Μαριίας

ANNO
CHRISTI
416

τὸ σῶμα· ἀλλ' ἕτερον εἶναι τὸ Χριστὸν, καὶ ἕτερον τὸ τῆς Θεοῦ λόγον, τὸ παρὰ Μα-
ρίας καὶ παρὰ αἰώνων ἡν ὄντα εἶπα-
τος; ἢ πῶς εἶναι Χριστιανοὶ δυνάμενοι
λέγοντες, ἄλλον εἶναι τὸν ἡν, ἢ ἄλλο
τὸ τῆς Θεοῦ λόγον; Καὶ μὴ ἕτερα πάλιν·
Οὐδέ τις τῶν ταῦτα ἐγγύετο, μὴ γένοιτο,
ὡς ἄνευ πάλιν ὑπέλαβον· ἀλλ' ὄντως
ἀληθεῖα γυμομύρου ἀνθρώπου εἶ σω-
τήρος, ὅλας εἶ ἀνθρώπου σωτηρία ἐγγύ-
νετο· εἰ γὰρ τις τῶν ἐν τῷ σώματι ὁ λό-
γος κατ' ἐμείνοις· τὸ δὲ τις λεγόμε-
νον φαντασίας ὅστι· δουκὸς δὲ εἰσέκε
καὶ ἡ σωτηρία καὶ ἡ ἀνάστασις τῆ ἀνθρώ-
πων λεγομένη, καὶ τὸ ἀσέβησαν Μα-
ριχάι. ἀλλὰ μὲν οὐ φαντασία ἡ
σωτηρία ἡμῶν, οὐδὲ σώματος μόνου,
ἀλλ' ὅλου ἀνθρώπου, ψυχῆς καὶ σώ-
ματος, ἀληθῶς ἡ σωτηρία ἡμῶν γέ-
γονεν ἀνθρώπου· ἢ φύσις τὸ ἐκ
Μαρίας, καὶ τῆς θείας γενεᾶς, καὶ
ἀληθινὸν τῶ σωτήρι.

Saluatoris corpus, quod secundum scripturas ex Maria sumptum est, natura humanum erat & verum.

Ἰουλίῳ Ἐπιγράμῳ γυμομύρου Ἐπι-
σκοποῦ Ρώμης, ἐκ τῆς πατρὸς
* Δόκιμον Ἐπιστολῆς.

*Iulii sanctissimi episcopi Ro-
mæ, ex epistola ad
Docimum.*

ΚΗΡΥΣΣΕΤΑΙ ὅτι εἰς συμ-
πλήθυνσιν τῆς πίστεως καὶ σαρκω-
θεῖας ἐκ παρθένου Μαρίας ὁ τῆς Θεοῦ
ἰός, καὶ σκλωώσας ἐν ἀνθρώποις, ἐκ
ἐν ἀνθρώπου ἐνεργήσας· τῶ γὰρ Ἐπι-
σκοποῦν ὅστι καὶ ἀποστόλων· τέλος
θεὸς ἐν σαρκί, καὶ ἀνθρώπος τέλος ἐν
πνύματι. οὐ δύο ἰοί, εἰς μὲν γνήσιος
ἰός ἀναλαβὼν ἀνθρώπου· ἕτερος δὲ
θνητὸς ἀνθρώπος, ἀναληφθεὶς ὑπὸ
θεοῦ· ἀλλ' εἰς μονογενῆς ἐν οὐρανῷ,
μονογενῆς Ἐπιγῆς, θεός.

Concil. Tom. 5.

AD Fidei plenitudinem incar-
natus quoque Dei Filius ex
Maria virgine prædicatur, atque
inter homines moratus, non po-
tenti quadam vi in homine ope-
ratus: hoc enim in prophetis &
apostolis locum habet: perfectus
Deus in carne, & homo perfectus
in spiritu: non duo filii, vnus qui-
dem germanus filius, qui suscepit
hominem; alter vero homo mor-
talis a Deo assumptus: sed vnus
vnigenitus in cælo, vnigenitus in
terra Deus.

Rrr ij